

З Днем винахідника і раціоналізатора!

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Безкоштовно

15 вересня 2016 року

№26 (3165)

Прощальний візит Посла Польщі в Україні Генрика Літвіна

26 серпня НТУУ "КПІ" відвідав Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Польща в Україні Генрик Літвін. Це був прощальний візит нинішнього очільника дипломатичного представництва Польщі в Україні до університету: закінчився термін його перебування в Україні, і 31 серпня, після 5 років і 3 місяців роботи в нашій державі, він залишив Київ.

Усі ці роки Генрик Літвін співпрацював з КПІ надзвичайно багато і плідно. За його сприяння та безпосередньою участю в університеті засновано щорічні міжнародні науково-практичні конференції "Чиста вода. Фундаментальні, прикладні та промислові аспекти" та "Відновлювана енергетика та енергоефективність у ХХІ столітті", він дуже багато зробив для встановлення на території КПІ пам'ятника його випускників, видатному польському фізико-хіміку Войцеху Свентославському, усіляко підтримував діяльність Українсько-Польського центру НТУУ "КПІ", за його участю було створено "Українсько-Польський центр вдосконалення техно-

Генрик Літвін

логій відновлюваних джерел енергії та енергоефективності" та реалізовано багато інших проектів, про які згадували учасники зустрічі.

Утім, почалася вона не з бесіди, а з вшанування пам'яті київських політехніків – учасників Революції Гідності та воїнів АТО, які віддали своє життя за свободу і незалежність нашої держави. Разом з

ректором КПІ академіком НАН України Михайлом Згурівським Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Польща в Україні Генрик Літвін поклав до пам'ятника Героям Небесної сотні живі квіти.

"Ми дуже вдячні вам за сприяння значному розширенню контактів і поглибленню стосунків з польськими колегами і друзями, за спільні проекти, які були б неможливими без вашої допомоги, – наголосив на початку бесіди, що відбулася після церемонії покладання квітів, Михайло Згурівський, звертаючись до Генрика Літвіна. – Ми хотіли б подякувати вам за допомогу в налагодженні тісної співпраці з Польською академією наук, яка нині є дуже активною і потрібною та цікавою як для України, так і для Польщі; за усі ті добри справи, які ми з вами робимо для того, щоб наші народи мали міцніші дружні відносини, щоб були зняті усі ті непотрібні непорозуміння, що йдуть з минулого, але не повинні завадити нашему спільному майбутньому".

Закінчення на 2-й стор.

Зустріч керівництва університету з представниками студентського активу

6 вересня ректор НТУУ "КПІ" ім. Ігоря Сікорського Михайло Згурівський зустрівся з представниками студентського активу університету.

У зустрічі також взяли участь проректори, вчений секретар, директор студмістечка та голова профкому співробітників університету.

За пропозицією ректора, спілкування пройшло у форматі запитань та відповідей.

Першою темою, яку порушили учасники, стала тема присвоєння університету імені Ігоря Сікорського та процедури, за якою це проводилося. Ректор розповів про обставини, за яких виникла ідея про при-

своєння КПІ імені одного з його найвідоміших вихованців: це було пов'язано з планами попереднього керівництва МОН України скасувати статус "Національний" для всіх вишів, які його мали. Тобто, назва університету мала бути змінено в будь-якому разі. "Це дало поштовх для того, щоб наша університетська громада почала думати, як у цьому випадку діяти, – зауважив Михайло Згурівський, – залишити назву "Київський політехнічний" чи, можливо, скористатися цією нагодою і щось важливе додати до неї". Ідея присвоєння університету імені одного з його відомих вихованців було обговорено на засіданні Адміністра-

тивної ради і винесено на розгляд Вченої ради університету. 14 березня з пропозицією присвоїти університету ім'я Ігоря Сікорського виступив ММІ. Тоді ж на засіданні було прийнято рішення внести це питання на широке обговорення на вчених радах факультетів та інститутів, до складу яких, до речі, входить і 10% представників студентства.

Загалом, як пояснив ректор, усе було зроблено відповідно до процедур, визначеного законодавством. Докладніше про те, якими нормами і якими нормативно-правовими документами керувалося керівництво університету при вирішенні питання щодо присвоєння вишу імені

Сікорського, розповів вчений секретар Анатолій Мельниченко. Що ж до буцімто непоінформованості студентів, про яку писали в соцмережах і говорили на зустрічі активісти, то вона, за словами ректора, не в останнюй чергі виникла через неповне розуміння своїх функцій і не зовсім чітке виконання представниками студентства в органах управління університету своїх обов'язків, адже вони мусять інформувати своїх товаришів про всі питання університетського життя. "Студенти, делеговані до якихось органів, обов'язково мають спілкуватися з тими, хто обрав їх туди".

Закінчення на 3-й стор.

КПІ покращив своє місце в рейтингу світових університетів QS World University Rankings 2016/17

Оприлюднено черговий рейтинг світових університетів QS World University Rankings 2016/17.

До рейтингу увійшли 6 кращих українських вишів. Наш університет зайняв у цій шістці третє місце, поступившись лише двом класичним університетам – Харківському національному університету ім.В.Н.Ка-

разіна і Київському національному університету ім. Тараса Шевченка. Порівняно з результатами минулорічного рейтингу, його позиції покращилися: у рейтинговій таблиці він піднявся з групи 601–650 (університети, що зайняли з 601 по 650 місця, без конкретного визначення місця) у групу 551–600.

Інф. "КП"

Візит делегації Павлодарського державного університету ім. Торайгирова

2 вересня 2016 року КПІ ім. Ігоря Сікорського відвідала делегація Павлодарського державного університету ім. С. Торайгирова (Республіка Казахстан).

Казахську делегацію представляли ректор Павлодарського університету ім. С. Торайгирова Арин Орсариев та директор департаменту правового захисту цього ж університету Нурлан Кудеров.

Від КПІ у зустрічі взяли участь проректор з міжнародних зв'язків Сергій Сидоренко, директор Центру міжнародної освіти Володимир Коваль, директор MMI Микола Бобир, генеральний директор Наукового парку "Київська політехніка" Володимир Гнат, заступник директора MMI по роботі з іноземними студентами Олександр Шевченко.

Гості ознайомилися з університетом, обговорили питання співробітництва у сферах комерціалізації, бізнес-ідей, стартапів тощо.

Володимир Школьний

Прошальний візит Посла Польщі в Україні Генрика Літвіна

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Генрик Літвін, який, до речі, близькуче володіє українською мовою, подякував за можливість зустрітися і підкреслив, що КПІ – один із найголовніших партнерів Посольства Польщі в Україні в різних наукових та освітніх проектах, і, у свою чергу, подякував керівництву університету та його студентам за зацікавленість у налагоджені зв'язків з польськими партнерами. "Це дуже важлива справа, а КПІ – один із основних вищих навчальних закладів України і головний її технічний університет. Тож для нас ця співпраця має дуже велике значення", – сказав він.

Не обійшов посол Польщі й непростих історичних питань відносин між нашими народами, що останнім часом знову виринули на політичному порядку денного. "Ми маємо працювати, щоб наші підходи до складних питань нашої історії зближалися, і я переконаний, що ми повинні просто спокійно повернутися до спільної конкретної роботи, – поділився він своїми міркуваннями з учасниками зустрічі. – Бо складні питання слід вирішувати не через заяви, а через пам'ять про жертви. Ця пам'ять живе. І ми маємо спільно її берегти. Найчеснішим буде віддати спільну данину шані і пам'яті цим жертвам. Це правильний шлях. Я розумію, що був останнім часом підйом емоцій стосовно історичних питань. Але якщо є

складні питання, то їх слід вирішувати спільно. І я вірю, що ми вже заклали такий міцний фундамент співпраці, що навіть цей сплеск емоцій ми зможемо використати позитивно. Тобто важливо, щоб ця національна енергія спрямовувалася на конкретну роботу. Власне, після останньої зустрічі президентів наших держав я

вкотре переконався, що є спільний підхід і розуміння, що найважливіше – це співпраця сьогодні і створення гарних підмурків на майбутнє, щоб ніщо надалі не загрожувало розвитку наших відносин".

Розмова, у якій, окрім ректора, участь також узяли проректор з міжнародних зв'язків член-кореспондент НАН України Сергій Сидоренко, проректор з навчально-виховної роботи професор Петро Киричок та інші, вийшла напрочуд теплою та широю. Наос-

танок Генрик Літвін, до слова, визнаний вчений-історик, подарував університету свою нову монографію, присвячену українській шляхті. А на пам'ять про співпрацю з нашим університетом ректор вручив йому офорт відомого українського художника, професора кафедри графіки Видавничо-поліграфічного інституту Володимира Іванова-Ахметова, на якому зображені історичний перший корпус університету (на фото).

Дмитро Стефанович

Генрик Літвін та Михайло Згуровський

На засіданні Вченої ради

5 вересня 2016 року відбулося перше в новому навчальному році засідання Вченої ради КПІ ім. Ігоря Сікорського. На початку засідання головуючий – ректор М.З.Згуровський – привітав усіх присутніх із початком нового навчального року і побажав їм успіхів та нових наукових здобутків.

Після цього Михайло Захарович привітав ювілярів: в.о. завідувача кафедри теорії, практики та перекладу німецької мови к.філол.н., доцента Гелену Людвигівну Лисенко та декана факультету лінгвістики к.пед.н., професора Наталію Семенівну Сасенко.

Основним питанням порядку денного були підсумки прийому студентів до університету у 2016 р. Доповідав перший проректор Ю.І.Якименко. Він проаналізував динаміку прийому студентів за останні шість років та дав порівняльну характеристику контингенту студентів. Юрій Іванович звернув особливу увагу на проблему вдосконалення умов прийому та наголосив на необхідності створення робочої групи з досвідчених членів Вченої ради, яка перегляне первинний перерозподіл студентів і внесе пропозиції щодо змін до правил прийому.

Насамкінець були розглянуті конкурсні питання й поточні справи.

А.А. Мельниченко,
учений секретар КПІ
ім. Ігоря Сікорського

МОЛОДИЙ ВИКЛАДАЧ-ДОСЛІДНИК

Модернізує вогнетехнічне обладнання

Один з переможців університетського конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2015" – Олександр Анатолійович Сірий, старший викладач кафедри теплоенергетичних установок теплових і атомних електрических станцій (ТЕУ та АЕС).

Олександр Анатолійович у 2010 р. закінчив ТЕФ за спеціальністю "Теплові електричні станції". Юнак завжди мав потяг до наукових досліджень. Ще будучи магістрантом, брав активну участь у виконанні науково-дослідних робіт за тематикою досліджень кафедри. Успішно захистив дипломну роботу, присвячену дослідженням систем охолодження стабілізаторних пальникових пристрій (науковий керівник член-кореспондент НАН України, д.т.н., проф. Н.М.Фіалко).

Наукові інтереси О.А.Сірого стосуються ефективності використан-

ня органічного палива вогнетехнічним обладнанням широкого спектру технологічного призначення. На базі лабораторії проблем горіння кафедри ТЕУ та АЕС, зачаткованої професором В.О.Христичем в середині минулого століття, продовжуються дослідження процесів технічного горіння вуглеводневих палив, активну участь у яких бере молодий викладач-дослідник О.А.Сірий. У лабораторії напрацьовано фундаментальну наукову базу, яка сприяла розвитку вітчизняного газотурбобудування, парогазових установок, МГД-генераторів, конверсії авіаційних двигунів до наземних потреб, освоєнню альтернативних палив, охороні навколошного

O.A. Сірий

середовища від забруднення токсичними продуктами тощо.

Наразі Олександр Анатолійович під керівництвом доц. М.З.Абдулі-

на виконує експериментальні роботи, пов'язані з тематикою дисертації, яка присвячена дослідженням елементів робочого процесу промислових газопальникових пристрій на основі струменево-нішової технології. Результати досліджень дозво-

ляють підвищити ефективність вогнетехнічного обладнання та знизити концентрацію шкідливих речовин у продуктах згоряння. Вони знайшли впровадження при проведенні модернізації вогнетехнічного обладнан-

ня об'єктів тепломереж міст Житомира, Олександрії та Києва. На рахунку Олександра Сірого 16 наукових друкованих праць, підготовлених одноосібно та у співавторстві з науковим колективом кафедри.

О.А.Сірий займається викладацькою діяльністю. Він читає студентам курси "Надійність енергетичного обладнання ТЕС та АЕС", "Технологічні системи ТЕС та захист навколошнього середовища", "Технологічні процеси ТЕС та АЕС", відповідає на кафедрі за організацію ректорського контролю та вступ студентів на 5-й курс.

Своїми професійними досягненнями молодий науковець завдячує колективу професіоналів кафедри, які пов'язали своє життя з КПІ, підтримують та спрямовують його в дослідницькій і викладацькій діяльності.

Інф. ТЕФ

Зустріч керівництва університету з представниками студентського активу

**Закінчення.
Початок на 1-й стор.**

А ще, задля того щоб спростувати деякі викривлені під час обговорення в соцмережах факти щодо навчання в КПІ та діяльності Ігоря Сікорського, ректор розповів про його життя та досягнення і наголосив, що ця постать гідна того, щоб його ім'я було увічнено в назві КПІ.

Торкнулися учасники зустрічі й проблеми порушення прав студентів під час призову до лав Збройних сил України. Такі факти мали місце під час останньої призовної кампанії, тож їх доводилося вирішувати буквально в пожежному порядку. Проте, врешті-решт, було досягнуто домовленостей з міськоенкомом і воєнкомом Солом'янського району, що надалі подібні речі допускатися не будуть. Понад те, відтепер на зустрічах з представниками військомату під час врученні повісток студентам обов'язково буде присутнім і проректор з навчально-виховної роботи Петро Киричок.

Одним із питань, які цікавили студентів, було питання будівництва нового гуртожитку. Відповідь на нього була дещо ширшою, адже торкнулася вона взагалі вирішення житлової проблеми не лише студентів, але й викладачів. Розв'язуються ці проблеми завдяки реалізації інвестиційних проектів. У КПІ, як підкреслив ректор, такі проекти мають виключно соціальний характер. Понад те, рішення про участь у них університету приймаються відповідною громадською комісією, до складу якої входять представники студентства, профспілкових організацій різних

факультетів, представники господарських служб, юристи та інші. "В такій моделі чинити незаконні, непрозорі, некоректні дії неможливо в принципі", – сказав Михайло Згуровський. Докладніше про інвестиційні проекти університету розповів голова профкому співбітників Віталій Молчанов. Зокрема, він повідомив і про те, що нині добудовується гуртожиток на 500 місць по вулиці Виборзькій, і його мають здати в експлуатацію в 2017 році.

Доволі багато говорилося під час зустрічі про повний перехід факультетів та інститутів на електронний розклад занять без дублювання його звичними для всіх паперовими варіантами, які раніше вивішувалися біля деканатів. Однією з причин цього, як повідомив учасникам перший проректор університету Юрій Якименко, – є завдання переведення інформаційної структури КПІ в мережу і поширення сфери використання системи "Електронний кампус".

Серед інших проблем, про хід подолання яких хотіли дізнатися студенти, були питання виділення приміщень для роботи студрад кількох факультетів, завершення будівництва у внутрішньому дворику в корпусі №1, завершення переобладнання гуртожитків енергоощадним обладнанням, заміни вікон тощо. Всі ці питання, як запевнив ректор, будуть передані керівникам відповідних підрозділів і перебуватимуть на контролі до повного їх вирішення.

Окремо йшла мова про оплату проживання в гуртожитках. Вона суттєво зростає. Утім, за словами

директора студмістечка Олександра Іщенка, в університеті прийнято рішення, що за вересень студенти платитимуть за старими тарифами. Водночас КПІ, а разом з ним ще 14 українських вишів, звернулися до уряду з вимогою підвищити бюджетні дотації на оплату комунальних послуг для навчальних закладів. Надалі існує два варіанти: перший – якщо уряд погодиться з цими вимогами, тоді для студентів тарифи підвищуватися не будуть, другий – якщо цього не буде, можливі найгірші варіанти, аж до закриття гуртожитків узимку через неможливість сплати рахунків за тепло. Тож нині ведеться активна робота, щоб другий варіант унеможливити.

У цьому контексті ректор високо відгукнувся про діяльність студентської профспілки та її активістів, які не лише беруть участь у всіх міських і загальнодержавних заходах щодо захисту прав студентів, але й неодноразово ініціювали вирішення таких питань перед урядом. Голова студентської профспілки Андрій Гаврушкевич, у свою чергу, закликав студентів заявити про свою позицію не лише сидячи за клавіатурою комп'ютера, але й шляхом участі в громадських акціях, спрямованих на реальне вирішення їх проблем.

Серед інших проблем, що обговорювалися під час цього спілкування, були питання якості мобільного зв'язку в навчальних корпусах і забезпечення Інтернетом гуртожитків компанією КПІ-Телеком. Як пояснив Михайло Згуровський, на відміну від інших компаній-провайдерів, діяльність КПІ-Телеком стосується не лише забезпечення Інтернетом, а й

розвитку інформаційної мережі університету. Тому й не завжди у цього підрозділу вистачає ресурсів на вирішення зразу обох цих завдань. Однак ситуація нехай і не так швидко, як хотілося б, але поліпшується. А якщо порівняти з тим, що було кілька років тому, це поліпшення є дуже помітним. Утім, питання якості є найважливішим, і йому буде приділено максимальну увагу. "Якість послуг КПІ-Телекома суттєво залежить від частоти наших зустрічей", – зауважив під час цієї розмови проректор з перспективного розвитку Олексій Новіков, і нагадав, що такі зустрічі в минулому семестрі проводилися раз на тиждень, тож варто їх поновити.

Розгорнуту відповідь на запитання про остаточне впровадження в КПІ Болонської системи дав ректор. Він розповів про особливості цієї системи і про те, як її впроваджено в різних країнах. Він також зупинився на перспективах повного забезпечення студентської мобільності в наших умовах і зауважив, що доки наша держава не стала членом Європейського Союзу, домогтися цього неможливо.

І настанок на запитання щодо перспектив збереження частини гуртожитку №12 за студентами ITC відповів перший проректор Юрій Якименко. Він розповів про роботу щодо передання усіх приміщень цього гуртожитку для потреб студентів цього підрозділу університету.

Підсумки зустрічі підбив ректор університету Михайло Згуровський. І завершилася вона оплесками усіх присутніх.

Дмитро Стефанович

УКРАЇНСЬКО-НІМЕЦЬКЕ СПІВРОБІТНИЦТВО: перші результати реалізації програми підвищення кваліфікації фахівців з енергетичного менеджменту

Згідно з угодою про співпрацю між Інститутом енергозбереження та енергоменеджменту (IEE) КПІ ім. Ігоря Сікорського та Університетом вивчення прикладного менеджменту (м. Мангайм) виконується проект "Професіоналізація та стабілізація енергетичного менеджменту в Україні", що фінансується Міністерством закордонних справ Німеччини. Проектом передбачена програма підвищення кваліфікації фахівців з енергетичного менеджменту, що складається з чотирьох двовидових семінарів: "Особливості енергетичного менеджменту", "Технології від-

"Малі енергетичні об'єкти в задачах десентралізованого електропостачання: зовнішні характеристики установок на основі технологій ВДЕ та умови приєднання до електромережі". К.т.н., ст. викл. О.С. Ярмолюк підготувала лекцію на тему "Оцінювання прогнозних значень потужності нових генерувальних об'єктів на основі технологій ВДЕ". Учасників проекту зацікавив розроблений за участю IEE та представлений до розгляду Атлас потенціалу ВДЕ по регіонах України. Особливо запам'яталося відвідування лабораторії розосереджених джерел енергії, під

яня прикладного менеджменту м. Мангайм. Професор Роланд Калдич, досвідчений фахівець у сфері IT технологій та сертифікований брокер електроенергетичної біржі, поділився з учасниками проекту німецьким досвідом організації смарт-вимірювань та управління даними обліку енергоресурсів. З лекціями щодо досвіду впровадження в Україні смарт-технологій та автоматизованих систем контролю, обліку і управління енерговикористанням на семінарі виступили викладачі IEE – д.т.н., проф. С.П.Денисюк та к.т.н., доц. О.В.Коцар.

У Німеччині змінюється поведінка і традиційних учасників енергетичного ринку – вугільних ТЕЦ, що було переконливо продемонстровано підприємством "GKM Grobkraftwerk Mannheim". Відвідування блоку № 9 ТЕЦ, введеного в експлуатацію у 2015 році, справило незабутне враження на всіх учасників проекту. Встановлена на блокі № 9 найсучасніша система очищення димових газів (ступінь очистки 99,95%) дозволяє не лише мінімізувати негативний вплив ТЕЦ на довкілля, а й отримувати додаткову вигоду від продажу зібраних продуктів згоряння підприємством будівельної галузі.

На завершення освітньої програми в Німеччині учасники мали нагоду презентувати власні проектні пропозиції та отримали сертифікати про підвищення кваліфікації. За результатами програми викладачами IEE разом з німецькими колегами готується посібник найкращих світових практик у сфері енергоефективності, до якого також увійдуть і стислі описи запропонованих учасниками проекту ідей.

Підсумовуючи проміжні результати реалізації програми підвищення кваліфікації фахівців

Учасники проекту в лабораторії розосереджених джерел енергії IEE

новлюваної енергетики", "Сучасні тренди енергетичного бізнесу" та "Технології інтелектуальної енергетики". Програма також передбачала відвідування потужних енергетичних підприємств Німеччини: "RWE" та "GKM Grobkraftwerk Mannheim".

Учасниками семінарів стали співробітники комунальних підприємств України, представники обласних державних адміністрацій та міськвижитокомів, які забезпечують формування та реалізацію державної політики у сфері підвищення енергетичної ефективності на обласному чи міському рівні. Відбір учасників проходив на конкурсній основі – IEE отримав понад 30 ідей щодо реалізації енергоефективних проектів, серед яких було відібрано найкращі.

Перші семінари проходили 26–27 травня та 16–18 червня цього року на базі IEE. Основну частину лекційних матеріалів підготував професор Гейн Йоахім Опітц з Інституту енергетики м. Хамм (Німеччина). Професор розповів, що частка використання електричної енергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) в Німеччині станом на 2015 рік склала 32,5%. В окремих регіонах цей показник сягає 80% вже сьогодні, а згідно з концепцією розвитку ВДЕ уряд планує до 2050 року досягти таких самих показників і в середньому по країні. Безумовно, така зміна структури генерації вплинула на роботу всієї електроенергетичної системи Німеччини. В цих умовах уряд сприяє впровадженню передових технологій і шукає нові ефективні способи взаємодії як з виробниками, так і з споживачами енергетичних ресурсів.

Викладачі IEE у своїх лекціях зосередилися на українському досвіді модернізації енергетики. Зокрема, к.т.н., доц. М.Т. Стрелков відзначив особливості функціонування ринку електричної енергії України та його переходу до 2017 року до нової моделі. К.Ф.-м.н., доц. Г.Г. Стрелкова зосередилася на сучасному стані та нормативно-правовому середовищі впровадження в Україні технологій відновлюваної енергетики. К.т.н., ст. викл. В.Й. Костюк виступив з лекцією

час якого к.т.н., доц. А.М. Ковальчук розповів учасникам проекту та німецькому колезі про практичний досвід IEE з впровадження ВДЕ і про використання результатів цієї роботи в навчальному процесі.

Дуже насиченим подіями став і освітній тиждень, який тривав у Німеччині з 19 по 25 червня. Професор Норберт Вервейен, виконавчий

Відвідування блоку №9 вугільної ТЕЦ підприємства "GKM Grobkraftwerk Mannheim"

директор підрозділу з енергоефективності RWE, розповів про нові напрями діяльності однієї з найпотужніших енергетичних компаній Німеччини, а саме участь у реалізації пілотних проектів "активних споживачів", які здатні не лише забезпечувати власні потреби в електроенергії, а й продавати її надлишок на ринку.

Ще один робочий день учасники проекту провели в Інноваційному центрі Рура (Innovation City Ruhr – ICR), де провідні фахівці найвідоміших компаній, зокрема Siemens, Daikin, Wilo, InnovationCity та ін., розповіли про досвід організації співпраці органів державної влади, мешканців міста та компаній-виробників обладнання для спільногодосягнення високого рівня енергоефективності.

Четвертий семінар "Технології інтелектуальної енергетики" проходив в Університеті вивчен-

я прикладного менеджменту м. Мангайм. Професор Роланд Калдич, досвідчений фахівець у сфері IT технологій та сертифікований брокер електроенергетичної біржі, поділився з учасниками проекту німецьким досвідом організації смарт-вимірювань та управління даними обліку енергоресурсів. З лекціями щодо досвіду впровадження в Україні смарт-технологій та автоматизованих систем контролю, обліку і управління енерговикористанням на семінарі виступили викладачі IEE – д.т.н., проф. С.П.Денисюк та к.т.н., доц. О.В.Коцар.

**Ю.В.Чернецька,
асистент каф. електропостачання IEE,
координатор проекту**

17 ВЕРЕСНЯ – ДЕНЬ ВИНАХІДНИКА І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

Як готувати технічну інтелектуальну еліту в Україні?

На сьогоднішній день українське суспільство, як ніколи, відчуває гостру потребу у вагомих інноваціях. Водночас в Україні на першому місці залишається **економіка речей**, тоді як у високорозвинених державах превалює **економіка знань** (інноваційна економіка).

Головним фактором соціального, економічного і культурного прогресу нашої держави є освіта – середня і вища. Тільки високоосвічена і креативна молодь зможе забезпечити Україні гідне місце серед провідних країн Європи і світу.

На жаль, підготовка інтелектуальної еліти в Україні стримується існуючою системою освіти. Сьогодні можна визначити такі її основні недоліки.

1. Догматизм і репродуктивна форма передачі знань. Часто школярам і студентам по даються догми, загальноприйняті думки, теорії і теореми, які вони мають запам'ятати, а пізніше, не усвідомивши їх як слід, викласти на іспиті. При цьому студенти втрачають інтерес до знань і не навчаються мислити самостійно. Навчальні дисципліни слід викладати таким чином, щоб студент міг висувати ідеї і гіпотези, проводити самостійні дослідження, отримувати результати. Необхідно дати можливість студенту не менше двох годин на тиждень працювати над не вирішеною до цього часу проблемою (народжується віра у свої сили).

2. Зверхнє ставлення до фізичної праці як до заняття, не притаманного інтелектуалам, і, як наслідок, невміння "думати руками". Скорочено мережу професійно-технічних і ремісничих училищ. У багатьох середніх навчальних закладах ліквідовано класи і кабінети з практичною, зокрема технічною, орієнтацією. У багатьох ВНЗ нині немає різного роду навчально-виробничих майстерень, де кожний майбутній інженер оволодівав би робочими професіями слюсаря, верстатника, зварювальника, ливарника тощо. Часто замість майстерень і кабінетів з'являються комп'ютерні класи, хоча необхідним є поєднання комп'ютерів (інформаційних технологій) з технологічним обладнанням (новою технікою і новими технологіями). Сьогодні молодих людей більше орієнтують на юридичні, економічні, інформаційні спеціальності, забиваючи, що на будь-якому виробництві відбуваються не лише інформаційні, а й енергетичні і матеріальні процеси, а визначальним є отримання не візуального, а реального (матеріального) продукту.

3. Відставання навчальних програм від останніх досягнень у науці і техніці; дублювання (повторення) у ВНЗ деяких дисциплін середньої школи.

4. Недостатня увага до виховання почуттів (емоційного виховання), що проявляється, зокрема, в недостатній увазі до прищеплення молоді любові до літератури і мистецтва. Але ж відомо, що емоційне виховання відбувається значною мірою тоді, коли діти і молоді люди вивчають твори мистецтва і літератури, ознайомлюються з життям геніальних людей, відомих учених та винахідників.

5. Неперервні, неперевірені, неапробовані і непідготовлені зміни в системі освіти без накопиченого досвіду, які, по суті є невиправданими експериментами на людях! Намагання наблизитися до європейської системи освіти не підкріплюється ретельною і довготривалою апробацією. Але ж освіті завжди був притаманний певний консерватизм.

На підставі півстолітнього досвіду викладання різноманітних дисциплін (основи наукових досліджень і технічної творчості, дизайн, ергономіка, верстати, промислові роботи, інтелектуальна власність, патентознавство та авторське право тощо) студентам різних спеціальностей технічних ВНЗ можу стверджувати: щоб іти в ногу з вимогами сучасності, слід вчитися все життя. Необхідно долати інерцію мислення і розширювати власний світогляд за рахунок креативної форми навчання з використанням методології творчості, постійної самоосвіти (відстеження новинок науки, техніки і технологій), перекваліфікації і підвищення кваліфікації.

Кілька років тому, ознайомившись з книгою зав. кафедри електромеханіки д.т.н., проф. В.Ф.Шинкаренка "Основи теорії еволюції електромеханічних систем", автор усвідомив, що викладені в ній ідеї можна застосувати і у верстатобудуванні. Результатом стала запропонована на кафедрі конструювання верстатів та машин концепція створення верстатів нового покоління з комп'ютерним керуванням з використанням генетико-морфологічного підходу. Студенти самі складають малогабаритні верстати з обмеженою кількості модулів, пишуть програми керування і здійснюють обробку складнопрофільних деталей.

Уся виробнича, наукова і творча діяльність людей спрямована на задоволення потреб суспільства при розв'язанні різних проблем. При цьому створювати треба не те, що заманеться або виходить (хоча це стане потрібним при погляді в майбутнє і генетичному передбаченні), а те, що потрібне суспільству на сьогоднішній день, залишаючи на дію і створюючи оптимізм для майбутніх поколін.

Саме з цих уявлень зупинюсь тільки на одному питанні – наскрізної підготовки технічної інтелектуальної еліти, що здатна **"думати руками"** і втілювати в життя за короткі терміни інновації, які зможуть вивести Україну в провідні країни Європи і світу.

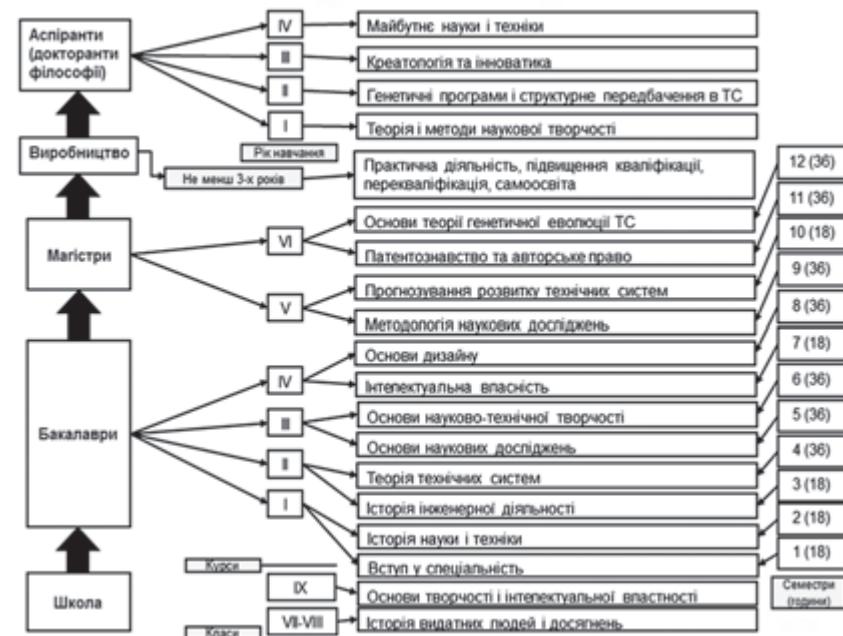
Наскрізна підготовка такої еліти – молодої генерації будівників нової України, за досвідом провідних країн і, зокрема, США має бути спрямована на розкриття і максимальне використання потенційних здібностей і можливостей молодої людини в нерозривному ланцюзі отримання знань, умінь і практичних навичок: дошкільна, середня, вища освіта – виробництво – аспірантура і докторантura. З метою набуття дітьми і молоддю практичних навичок на кожному з цих етапів їх життя мають бути створені відповідні умови: конструкторські набори в дитячих садках, кабінети технічної творчості та

людей і досягнень, теорії технічних систем, основ дизайну, прогнозування розвитку технічних систем, основ теорії генетичної еволюції технічних систем та ін. (Див. схему).

Після здобуття вищої освіти для переходу на більш високі рівні інтелекту, що дозволяє реалізувати здібності при створенні нової техніки і нових технологій, необхідно не менше трьох років працювати на виробництві. Тут можливі як мінімум два варіанти: а) паралельний; б) послідовний. За першим, випускник ВНЗ вступає до аспірантури і паралельно працює на виробництві, за другим – після закінчення ВНЗ спочатку працює на виробництві, а потім навчається в аспірантурі.

У такій складній ситуації, в якій опинилася Україна, щоб не зруйнувати систему освіти, тільки інвестиції в освіту і науку зможуть не тільки зберегти, а й примножити інтелектуальний капітал держави. Якщо в землю не кинути зерна і не доглядати їх, не отримаєш врожаю. Так повинно бути і з державним підходом до інтелекту нації.

Сьогодні **завдання науки** – відкрити природну гармонію систем у певній галузі знань і оволодіти стратегією наукового передбачення для забезпечення свого майбутнього; **завдання освіти** – сформувати системний, креативний стиль мислення

Мінімум додаткових дисциплін наскрізної підготовки технічної інтелектуальної еліти України

профорієнтації в школах, студентські гуртки і КБ у ВНЗ.

У навчальних закладах різного рівня варто було б, поруч з існуючими дисциплінами – вступ до спеціальності, історія науки і техніки, основи наукових досліджень, методологія наукових досліджень, інтелектуальна власність – розробити і запровадити курси з історії видатних людей і досягнень.

у студентів, здатних творити і розв'язувати складні міждисциплінарні задачі.

Зaproшую читачів до дискусії і пошуку шляхів підвищення якості системи освіти і науки.

Ю.М.Кузнецов, д.т.н., професор кафедри конструювання верстатів та машин, академік АН вищої освіти України, заслужений винахідник України

Засновник хімічної атомістики

До 250-річчя з дня народження Джона Дальтона

6 вересня 2016 р. виповнилося 250 років з дня народження знаменитого англійського вченого Джона Дальтона.

Він був членом Лондонського Королівського товариства, іноземним членом Паризької академії наук, президентом Манчестерського літературно-філософського товариства, почесним доктором Оксфордського та Единбурзького університетів.

Сьогодні його ім'я увічнене в багатьох наукових термінах: хімічна атомістика Дальтона, закон газових сумішей Дальтона, одиниця маси атомів, молекул і вірусів Дальтон (Да), дальтоніди – хімічні сполучки постійного складу, дальтонізм – хвороба зору.

Джон Дальтон

Життєвий шлях
Цей дефект згодом назвали дальтонізмом.

У 1794–1800 рр. Дальтон проводить дослідження, виступає з доповідями на засіданнях Товариства і публікує статті про метеорологічні явища – дощ, росу, туман, а також з деяких питань англійської граматики.

У 1800 р. Новий коледж переїхав з Манчестера у Йорк, а Дальтон залишився у Манчестері, де продовжив викладацьку діяльність. У 1801 р. його обрали секретарем Манчестерського літературно-філософського товариства.

Того ж року розпочався найбільш плідний період наукових досліджень Дальтона. У 1801 р. він сформульював закон: тиск суміші газів дорівнює сумі їх парціальних тисків (закон Дальтона). У 1802 р. відкрив закон теплового розширення газів при сталому тиску, відомий сьогодні як закон Ж. Гей-Люссака (хоча Гей-Люссак відкрив цей закон через кілька місяців після Дальтона).

У 1803 р. Дальтон створює перший варіант "таблиці відносних ваг первинних частинок", що стало першим кроком на шляху до його атомістичної теорії. У 1804 р. він розповів про свою теорію авторитетному хіміку Томасу Томсону – автору дуже популярного в ті часи підручника "Система хімії". За згодою Дальтона у 1807 р. Томсон включив виклад його теорії у третє видання своєї книги, чим суттєво посприяв її утвердженню серед учених. У наступному, 1808 р., вийшла перша частина першого тому книги Дальтона "Нова система хімічної філософії" з детальним викладом і експериментальним обґрунтуванням атомістичної теорії. Друга частина першого тому вийшла у 1810 р., другий том – у 1827 р.

У 1816 р. Дальтона обрали іноземним членом Паризької академії наук. Наступного року він стає президентом Манчестерського літературно-філософського товариства. У 1822 р. здійснив поїздку до

Франції, де зустрічається з французькими вченими, в тому числі з К.Бертолле і Ж.Гей-Люссаком. У тому ж році його обирають членом Лондонського Королівського товариства.

Дальтон продовжує експериментальні і теоретичні дослідження, а також викладацьку діяльність. Цікаво зазначити, що у 1834–1837 рр. він давав уроки математики і фізики майбутньому знаменитому фізику Джону Дьюлу і його брату.

У 1837 р. Дальтон переніс інфаркт і був частково паралізований. 27 липня 1844 р. він помер у Манчестері від другого інфаркту.

Початок створення хімічної атомістики

Головним досягненням Джона Дальтона як ученого стало створення хімічної атомістики – наукової концепції, згідно з якою речовина складається з неподільних у хімічних процесах атомів; прості речовини складаються з атомів одного виду, а найменші частинки складних речовин складаються з різних атомів.

Шлях до цього відкриття був дуже непростим. Найважчим, відповідно, найцікавішим, у ньому був початковий етап. Розповісти про цей етап варто ще й тому, що у багатьох книгах дається його хибний опис. Стверджують, що Дальтон, ґрунтуючись на даних кількісного аналізу речовин, сформульював закон кратних відношень (якщо два елементи, що реагують між собою, утворюють декілька сполук, то різні масові кількості одного елемента, що сполучаються з тією самою масовою кількістю другого, відносяться як невеликі цілі числа), а далі пояснив цей закон, висунувши гіпотезу про існування атомів. В дійсності було навпаки. Ґрунтуючись на атомістичній гіпотезі, Дальтон висловив припущення про існування названих кратних відношень, для перевірки якого розпочав аналізувати дані кількісного аналізу речовин. До проблеми ж хімічної будови речовин він звернувся в ході вирішення питань, пов'язаних з метеорологією.

Насамперед слід зауважити, що на початку XIX сторіччя гази вважалися пружними (еластичними) рідинами (англійською – "elastic fluid", російською – "упругая жидкость" або "упругий флюїд"). Вважалося, що частинки газів примикають одна до одної, а різні гази, як і рідини, розчиняються один в одному завдяки тому, що існують сили притягання (спорідненості) між їх частинками. Також вважалося, що стан насиченої водяної пари у повітрі виникає з тієї самої причини, що й насичений розчин солі у воді: розчинник насичується і перестає по-глинати речовину, що розчиняється.

Дослідючи атмосферне повітря, Дальтон визначив, що кіль-

кість "розчиненої" пари в закритій посудині визначається лише температурою і не залежить від кількості (тиску) повітря в ній. Більше того, кількість пари буде тією самою, якщо повітря з посудини відкачати. З цього випливало, що причина випаровування не в хімічній спорідненості між водяною парою і повітрям. Тоді в чому? Дальтон висловлює припущення: гази розчиняються один в одному не тому, що їхні атоми притягуються один одним, а тому, що між атомами одного газу існує сила відштовхування. Він також припустив, що атоми одного газу не діють на атоми іншого: кожний газ є пустотою для іншого. Звідси випливав висновок, який нині має назву закону Дальтона: тиск суміші газів дорівнює сумі парціальних тисків суміші.

Але припущення про існування стількох сил відштовхування, скільки є різних видів газів, виглядало абсолютно неймовірним; його розкритикували і французькі, і англійські хіміки. Дальтон прислухався до критики і став міркувати, як позбутися припущення про безліч різних відштовхувальних сил. У 1803 р. йому спало на думку, що відштовхування атомів обумовлене дією невагомого флюїду теплецю, який утворює оболонки навколо атомів газів. Але чому тоді один газ є пустотою для іншого? Дальтон вирішив, що це можна пояснити, припустивши, що розміри атомів різних газів різні, і що процес змішування газів схожий на просипання маленьких кульок у проміжки між великими кульами.

Щоб довести це припущення, Дальтон став шукати спосіб визначення розміру атомів. Вважаючи, що атоми газу примикають один до одного, об'єм атома можна оцінити, поділивши об'єм газу на кількість атомів у ньому, а знаючи об'єм атома і припустивши, що він має сферичну форму, легко знайти його діаметр. Загальне число атомів можна знайти, знаючи вагу газу і вагу атома. Атом зважити неможливо. Але можна знайти його відносну вагу, взявши за одиницю вагу атома одного якось елементу. За таку одиницю Дальтон взяв вагу атома водню як найменшу, і, користуючись відомими даними про процентний склад хімічних сполук, 6 вересня 1803 р. склав першу "таблицю відносних ваг первинних частинок". 19 вересня 1803 р. він склав таблицю, у якій навів питому вагу газів, відносну вагу атомів газів і їхні діаметри. Оскільки йому було відомо, що два елементи (наприклад, нітроген і оксиден) утворюють не одну сполуку, він припустив, що частинки хімічно складних газів можуть складатися з двох, трьох і більше атомів. У цьому випадку, робить він висновок, вага одного елемента, що припадає на одиницю ваги іншого, в різних сполуках буде відрізнятися як невеликі цілі числа.

Далі були експерименти, обчислення, дискусії. Але вирішальний крок до хімічної атомістики було зроблено.

В. Миколаєнко

Діти співробітників КПІ на відпочинку в Польщі

У житті кожної людини все відбувається вперше: вперше відкривши очі, дитина бачить світ, вперше чує голос мами... Іде час, і кількість "вперше" невимірно зростає, бо світ надзвичайно цікавий і його пізнання – це довга низка таких "вперше".

Герої нашої статті – веселі і азартні, серйозні і вдумливі, зірвиголові і спокійні відкривачі великої світу – діти співробітників НТУУ "КПІ". За останні роки вже стало

тському гуртожитку Варшавської політехніки, самостійно компостували квитки у Варшавському трамваї, вгадували улюблену тваринку Короля Польщі Яна III Собієскі, гуляли під дощем та милувались вечірньою Варшавою. І скільки ще такого "вперше" було за 10 днів подорожі... Але про все по черзі.

Серед обов'язкової программи, підготовованої польськими колегами, було відвідування замку Короля Польщі Яна III Собієскі у Віланово,

на конях. Відгуки батьків не змусили себе довго чекати: "Як добре, що діти не сидять з телефонами в інтернеті, а гуляють такими чудовими місцями!"

Що привозять з подорожі? Фотографії на фоні визначних місць, враження, емоції та подарунки.

Прекрасна архітектура та красовиди королівського замку у Віланово не змогли залишити байдужими наших юних відвідувачів, великою мірою завдяки цікавому стилю ве-

У Варшавській політехніці

доброю традицією спільними зусиллями профспілкових організацій КПІ та Варшавської політехніки організовувати літній відпочинок дітей у Польщі. Для більшості наших героїв така поїздка відбулась цього року вперше.

Як будь-яка подорож, наша розпочалась і закінчилась на Центральному автовокзалі м. Києва. 11 липня 2016 року там групками стояли діти з батьками в очікуванні зустрічі з Польщею, хвилюючись, отримуючи останні настанови і скоса поглядаючи на своїх майбутніх супутників. Через 10 днів, 21 липня, з автобуса вийшли друзі, які разом пережили багато цікавих моментів у подорожі і які сподівались на наступні зустрічі, на продовження спілкування і дружби.

Ta хібай могло бути інакше? Адже вони разом "вперше" жили у студен-

тській екскурсії до Варшавської політехніки, прогулянка парком Королівські Лазеньки, відвідування музею Варшавського повстання, прогулянка Варшавським зоопарком, екскурсія старим містом, підйом на оглядовий майданчик Варшавського будинку науки та відпочинок на базі Варшавської політехніки у Вільзі.

Особливістю цієї подорожі була можливість для батьків віртуально подорожувати разом з дітьми, завдяки створені у соціальній мережі facebook групі "КПІ-діти". Тут викладалися фото з усіх екскурсій, прогулянок та подорожей, що дозволяло батькам бути в курсі того, що роблять і як відпочивають їхні діти: фото з музеїв, палаців і парків, селфи зі звірятками, плавання та каяках, катамаранах та стрибки на батуті, футбол, стрільба з лука та катання

дення екскурсії польським екскурсоводом – постійний контакт з дітьми через запитання типу "вгадайте, що за пора року зображенна на картині", " знайдіть сфінкса в декорі кімнати", "як ви думаете, що тут зображене?" тощо. І діти з азартом включалися в цю гру, яка робила замок близчим і зрозумілішим для них.

А чого варти світлини на фоні павича в королівському парку Лазеньки, який, о чудо, розпустив свій хвіст та позуючи походжав серед архітектурних та природних див цієї місціни. Дитячому захопленню не було меж! Амфітеатр, фонтани, романтичні місточки, китайські ліхтарики і ще багато чого, що було побачено, сформографовано і про що дуже емоційно розповідалось у відповідь на запитання "що вам сподобалось?"

I поряд з цим серйозний музей Варшавського повстання – відображення трагічних історичних подій 1944 року. Цікава і продумана стилістика експозиції зробила відвідування музею ще однією подією, яка надовго запам'яталась дітям. Вони зазирнули в кожен куточок, зібрали колекцію імпровізованих сторінок календаря, що відображають події кожного з 63 днів повстання, переглянули історичний фільм про ті сумні і героїчні події, пройшлися катакомбами та тодішньою Варшавою, відновленою завдяки технології 3D моделювання. Кожен знайшов у цьому музеї щось близьке і зрозуміле лише йому.

Варшавська політехніка – велична і красива будівля, сторічна історія та сучасні технології, які органічно поєднані для служіння нинішнім та майбутнім студентам, викладачам, науковцям. Посидіти за столом у залі Вченої ради, прогулятися коридорами, збігти сходами на верхній поверх і подивитись на центральний дворик будівлі з висоти, посидіти в приміщеннях приймальної комісії, з серйозним виглядом показуючи брошюри про спеціальності "абітурієнтам", чи пошукати своє прізвище у списках студентів – хіба можна відмовити собі в таких задоволеннях?

А потім прогулятись парком, і, забувши про втому, кататись на каруселях та займатись спортом на тренажерах, встановлених поруч. Енергії наших дітей можна тільки позаздрити, особливо вражовуючи, що за день вони проходили по 10-15 кілометрів під час екскурсії та прогулянок.

Хоча які там кілометри і яка там втому, коли перед тобою Варшавський зоопарк, і завдання керівників – зробити власне foto із тваринкою. Сказано – зроблено! Головним запитанням по завершенню прогулянки було: "А ви бачили...?", і далі назви різних тваринок, яких вони вишукали, роздивились та сфотографували. Навіть дощик не став на заваді для отримання маси позитивних емоцій, нових вражень та захопленого блиску в очах від зустрічі з прекрасними, цікавими, міліми та грізними мешканцями зоопарку.

Закінчення на 8-й стор.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

23 вересня 2016 року Міністерство освіти і науки України разом з Міністерством освіти, культури, науки і техніки Японії, з Посольством Японії в Україні та із Національним технічним університетом України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського" проводить спільний українсько-японський семінар **"Дослідження з Японією та в Японії"** (*Japan-Ukraine Seminar on Science and Technology Cooperation "Research with/in Japan"*).

На семінарі запланована презентація стипендіальних програм підтримки наукових стажувань в Японії за програмою JSPS (Japan Society for the Promotion of Science), програм співробітництва та обміну науковцями України та Японії, обговорення перспектив

подальшого двостороннього науково-технічного співробітництва України і Японії.

Семінар проводиться англійською мовою на базі КПІ ім. Ігоря Сікорського (**зала засідань Вченої ради, корпус №1, з 13-00 до 17-00**).

Запрошуємо вчених, аспірантів, магістрантів і студентів, зацікавлених у науковій співпраці з Японією, до участі в семінарі.

Реєстрація учасників семінару проводиться оргкомітетом КПІ ім. Ігоря Сікорського: С.І. Поліщук (тел. +38(044) 204-91-99, факс. +38(044) 236-09-92, e-mail: e.pol@kpi.ua), К.О.Луговська (тел. +38(044) 236-69-79, факс. +38(044) 204-80-48, e-mail: kateryna_lugovska@ukr.net).

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

21 вересня 2016 р. о 15.00 в Науково-технічній бібліотеці ім. Г.І. Денисенка (**зала № 12, шостий поверх**) відбудеться історично-мистецький захід із циклу **"Видатні постаті польської та української історії і культури"**. Тема лекції: **"Ігор Іванович Сікорський – вихованець КПІ та видатний авіаконструктор"**. Запрошується всі бажаючі.

Діти співробітників КПІ на відпочинку в Польщі

**Закінчення.
Початок на 7-й стор.**

Як написала одна з дівчаток: "Я неначе потрапила в інший світ. Скрізь були замки і костелі!" (Н.Рева). Крашою характеристики наступній екскурсії, яка проходила старим містом, важко дати. З яким азартом та зосередженістю всі загадували бажання, доторкнувшись до старого дзвонів і бігаючи довкола нього, щоб бажання таки здійснилось. Найскладнішим завданням було обрати сувеніри на пам'ять собі та подарунки рідним. Усе було розглянуто, вдумливо вибрано і з гордістю показано після покупки. А ще були смачні гофи та морозиво, повз яких теж не можна було пройти не скуштувавши.

І на завершення перебування у Варшаві – піднятися на 30-й поверх Будинку науки та подивитись з такої

Що більше сподобалось дітям – екскурсії чи відпочинок на природі – однозначно не скажати. Під час екскурсій вони дізнавались щось нове, бачили нові цікаві місця, пізнавали світ. На базі відпочинку вони пізнали самих себе і тих, з ким доля їх звела на ці 10 днів – вчилися працювати в команді, допомагати та підтримувати, знаходити вихід із суперечливих ситуацій та власне спілкуватися і розважатись без допомоги Інтернету, фільмів та комп'ютерних ігор. Саме тут більша частина з них здружилась настільки, щоб потім дома, у Києві, ходити разом до кінотеатрів, святкувати дні народження та продовжувати спілкування за межами літнього табору. І, як на мене, це чудово!

Хто описе враження дітей краще, ніж самі діти? Тому слово нашим мандрівникам.

Данило: "Я вперше скуштував гофи, плавав на каяці, побував у Польщі, станцював повільний танець. Це були чудові 10 днів!" **Олексій:** "Коли ми приїхали до Варшави, то мені найбільше сподобався музей Варшавського повстання та Варшавський політехнічний інститут. А коли ми приїхали на базу відпочинку, то мені найбільше сподобалось купання в озері!" **Марія Прищепа:** "Я вперше побачила рудих вовків. У нас у Києві в зоопарку є вовк, але він сірий, а ці

були руді, як лиси. Дуже великі лиси! А ще я вперше проїхалась на коні – він спершу йшов, потім побіг рисую, а потім галопом! Це було неймовірно – ніби я стрибала на батуті. Я потім обнімала і цілуvala цього коня". **Володимир Боровицький:** "У нас були круте екскурсії! Великі походи! Хороша їжа! Круті подорожі та ігри були найкращими у світі! Дякую!" **Анастасія Тутакова:** "Ця поїздка була для мене найкращою. Завдяки їй деякі мої мрії здійснились. Я знайшла багато хороших друзів й однодумців. Кожен день був сповнений подіями і по-справжньому цікавий. Я стала

більш самостійною і навіть оздоровилася. За 10 днів я пережила багато позитивних емоцій". **Вероніка Король:** "Я вперше була у таборі. Мені дуже все сподобалось, хочу ще раз з цими ж людьми провести так само цікаво час!" **Олена Поліщук:** "Мої враження від поїздки до Польщі, звичайно, позитивні. А як може бути інакше, якщо я знайшла нових друзів!!! Сподіваюсь, що ми будемо спілкуватися і надалі". **Анна Філіна:** "Почину я з самого початку, а саме зі свого дня народження. Дня народження в автобусі в мене ще не було. Я хочу подякувати всім організаторам подорожі передусім за те, що вони подарували мені стільки друзів. Я вважаю, що це був найкращий подарунок на мое 14-річчя! Кожного дня ми гуляли

по максимуму, завдяки чому змогли побувати у багатьох гарних місцях. Звісно, кожного дня ми приходили голодні та втомлені, але попри це ми були радісні, що провели цей час не сидячи вдома, а гуляючи таким гарним містом, як Варшава". **Анастасія Ігнатенко:** "Я вперше побачила як го-дують бегемотів, і як павич розпускає свій хвіст. Також я накупляла багато нових для себе продуктів із супермаркетів. І, звісно ж, я вперше була в Польщі, а тому вперше побачила її вулиці та будівлі. І настанок: я вперше жила в будиночку в лісі. Мені дуже сподобалася ця поїздка!" **Аня:** "У цій подорожі нас ніби занурили у дві паралельні реальності. Перші 4 дні ми жили наче королі, ходили на екскурсії і бачили багато нового. В іншій реальності ми мешкали в майже походних умовах. Ці обидві реальності чудові!"

Що сказати настанок? Можна тільки побажати організаторам цих дитячих літніх таборів натхнення продовжувати цю діяльність і надалі, поєднувати дві країни та їх людей і дарувати стільки позитивних емоцій і дітям, які відкривають для себе нове і цікаве, і дорослим, які радіють, спостерігаючи за ними та бачачи близькі захоплення в їхніх очах! Віват, політехніки!

Тетяна Хижняк, доцент ФЕЛ

височини на красуню Варшаву, відшукуючи ті місця, де вже побували, та мріючи куди б ще сходити.

А потім збирались речі і був автобусний переїзд до Вільги, на базу відпочинку Варшавської політехніки. Ліс, будиночки, тиша і спокій... Ой, ні, який там спокій: волейбол, теніс, футбол, бадміnton, катання на велосипедах, похід на озеро та відвідування кінної ферми. А ще було вогнище, де власноруч смахились ковбаски, та дискотека. А ще посиденьки під будиночками, спілкування, суперечки і примирення, гра в "Мафію", загублені ключі та прогулянки під дощем.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»
газета Національного технічного
університету України
«Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського
<http://www.kpi.ua/kp>

03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
gazeta@kpi.ua
тел. 204-85-95; ред. 204-99-29

Головний редактор
В.В. ЯНКОВИЙ

Провідні редактори
В.М. ІГНАТОВИЧ
Н.Є. ЛІБЕРТ

Додрукarska підготовка
матеріалів
О.В. НЕСТЕРЕНКО

Начальник відділу
медіа-комунікацій
Д.Л. СТЕФАНОВИЧ

Дизайн та комп'ютерна верстка
I.Й. БАКУН
Л.М. КОТОВСЬКА
Коректор
О.А. КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Ki-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня КПІ ім. Ігоря Сікорського,
видавництво «Політехніка»,
м. Київ, вул. Політехнічна, 14,
корп. 15

Тираж 500

Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається
з авторською.